

N:o 21.

Af herr Nyström, om nedsättning af tullen å kaffe och socker.

Hysande de åsigter, att rikets väl kräfvér tullskydd för landets industri och jordbruksnäring i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad särskild motion åsyftar; att s. k. finanstullar, isynnerhet för varor, som landet ej kan åstadkomma, såsom kaffe m. m., icke böra vara högre än landets finansiella ställning oundgängligen fordrar; att genom det ökade tullskyddet finanstullarna, jemte afgiften för hvitbetssocker-tillverkningen, som bör uppmuntras, kunna och böra betydligt nedsättas; och att arbetarebefolkningen, synnerligast i de nordliga orterna, der kaffe jemförelsevis i större mängd förbrukas af isynnerhet lapp-befolkningen och vid trävarurörelsen varande arbetare, skulle tillskyn-das lindringar, kanske motsvarande skyddstullarne, om tullen, isynnerhet å kaffe, som ej lærer undvaras, väsentligt nedsättes, får jag, under an-tagande att ofvanantydde skyddstullar införas och att norra stambanan snart framdrages så att införseln efter finska banan från Ryssland må undvikas, vördsamt föreslå,

att tullen å kaffe måtte nedsättas från 26 till 10 öre och å kaffe, brändt, eller kaffesurrogat till 15 öre;

och att tullen å raffineradt socker måtte nedsättas från 33 till 20 öre och å oraffineradt till 10 öre, allt pr kilogram.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1887.

J. E. Nyström.